

BOODSCHAP VAN ZIJNE HEILIGHEID PAUS LEO XIV VOOR DE 100e WERELDMISSIEDAG 2026

Eén in Christus, verenigd in de missie

Broeders en zusters,

Dit jaar 2026 vindt de door paus Pius XI ingestelde en door de Kerk zeer gewaardeerde Wereldmissiezondag voor de 100e keer plaats. Ik heb daarvoor het thema 'Eén in Christus, verenigd in de missie' gekozen. Na het Jubeljaar wil ik de hele Kerk aansporen, met vreugde en ijver in de Heilige Geest de missionaire weg voort te zetten. Dit vereist in Christus verenigde harten, verzoende gemeenschappen en bij iedereen een bereidheid tot samenwerken met vrijgevigheid en vertrouwen.

Reflecterend op ons *één-zijn in Christus en verenigd-zijn in de missie*, willen we ons laten leiden en inspireren door de goddelijke genade, om zo "het vuur van de missionaire roeping in ons te hernieuwen" en samen vooruit te gaan met de inzet voor evangelisatie, in "dit nieuwe missionaire tijdperk" in de geschiedenis van de Kerk ([*Homilie bij de Mis ter viering van de Missionaire Wereld en Migranten tijdens het Jubeljaar*](#), 5 oktober 2025).

1. Eén in Christus. Missionaire leerlingen verenigd in Hem en met onze broeders en zusters

In het centrum van de missie staat het mysterie van het verenigd zijn met Christus. Vóór zijn lijden bad Jezus tot de Vader: "opdat zij allen één mogen zijn zoals Gij, Vader, in Mij en Ik in U: dat ook zij in Ons mogen zijn" (Joh. 17,21). Deze woorden onthullen het diepste verlangen van Jezus en tegelijkertijd de identiteit van de Kerk als een gemeenschap van zijn leerlingen, een gemeenschap geboren uit de Drie-eenheid en levend uit en in de Drie-eenheid, in dienst van broederschap onder alle mensen en in harmonie met alle schepselen.

Christen-zijn is niet in de eerste plaats een verzameling gebruiken of ideeën: het is een leven in eenheid met Christus, waarin we deelnemen aan de relatie van de Zoon met de Vader in de Heilige Geest. Het betekent in Christus blijven zoals de ranken aan de wijnstok (vgl. Joh. 15,4), ondergedompeld in het leven van de Drie-eenheid. Uit deze eenheid ontstaat wederzijdse gemeenschap tussen gelovigen en wordt alle missionaire vruchtbaarheid geboren. Ja, "de gemeenschap is tegelijk de bron en de vrucht van de zending", zoals de heilige Johannes Paulus II leerde (Apostolische Exhortatie [*Christifideles laici*](#), 32).

Om deze reden is de eerste missionaire verantwoordelijkheid van de Kerk het vernieuwen en levend houden van de geestelijke en broederlijke eenheid onder haar leden. In veel situaties

zijn we getuige van conflicten, polarisatie, misverstanden en wederzijds wantrouwen. Wanneer dit ook in onze gemeenschappen gebeurt, wordt ons getuigenis verzwakt. De evangelisatieopdracht die Christus aan de leerlingen toevertrouwde, vereist bovenal verzoende harten die verlangen naar gemeenschap. In deze context zal het belangrijk zijn om de oecumenische betrokkenheid met alle christelijke kerken te intensiveren en daarbij de kansen te benutten die de gezamenlijke viering van het 1700-jarig jubileum van het Concilie van Nicea heeft geboden.

Last but not least, 'Eén-zijn in Christus' roept ons altijd op onze blik naar de Heer gericht te houden, zodat Hij werkelijk in het centrum van het persoonlijke en gemeenschappelijke leven staat, van elk woord, elke handeling, elke interpersoonlijke relatie, zodat we met verwondering kunnen zeggen: "Ikzelf leef niet meer, Christus is het die leeft in mij" (Gal. 2,20). Door voortdurend te luisteren naar zijn Woord en door de genade van de sacramenten wordt het mogelijk dat wij levende bouwstenen van de Kerk worden. Vandaag de dag wordt de Kerk geroepen de fundamentele vraagstukken van het [Tweede Vaticaans Concilie](#) en het daaropvolgende pauselijk leergezag, in het bijzonder dat van paus Franciscus, op te pakken. Sterker nog, zoals Sint-Paulus zegt: "Wij verkondigen immers niet onszelf, maar Christus Jezus, de Heer" (2 Kor. 4,5). Ik herhaal daarom de woorden van de heilige Paulus VI: "Er is geen sprake van echte evangelisatie als de naam, het onderricht, het leven, de beloften, het mysterie van Jezus van Nazareth, de Zoon van God, niet worden verkondigd." (Apostolische Exhortatie, [Evangelii nuntiandi](#), 22). Dit proces van oprechte evangelisatie begint in het hart van elke christen en strekt zich uit tot de hele mensheid.

Hoe meer we verenigd zijn in Christus, hoe beter we samen de zending kunnen volbrengen die Hij ons toevertrouwt.

2. Verenigd in de missie. Opdat de wereld in Christus de Heer gelooft

De eenheid van de leerlingen is geen doel op zich: ze is gericht op de missie. Jezus zegt dit heel duidelijk: "opdat de wereld gelove, dat Gij Mij gezonden hebt" (Joh. 17,21). Alleen in het getuigenis van een verzoende, broederlijke en ondersteunende gemeenschap kan de verkondiging van het Evangelie haar volle, communicatieve kracht ontfouwen.

In dit opzicht verdient het motto van de zalige Paolo Manna aandacht: "De hele Kerk voor de bekering van de hele wereld." Het vat het ideaal samen dat leidde tot de oprichting van de Pauselijke Missionaire Unie in 1916. Ter gelegenheid van hun 110-jarig bestaan betuig ik mijn waardering en zegen voor hun inzet om de missionaire geest van priesters, religieuzen en leken te stimuleren en vorm te geven, en om de eenheid te bevorderen van alle krachten die betrokken zijn bij de evangelisatie. Want geen enkele gedoopte is uitgesloten van de missie of onverschillig ervoor: allen, ieder naar gelang zijn roeping en levenssituatie, nemen deel aan het grote werk dat Christus aan zijn Kerk heeft toevertrouwd. Paus Franciscus heeft herhaaldelijk benadrukt dat de verkondiging van het Evangelie altijd een gezamenlijke, gemeenschappelijke, synodale actie is.

Eenheid in onze missie betekent daarom het bewaren en koesteren van de spiritualiteit van gemeenschap en missionaire samenwerking. Door elke dag in deze houding te groeien, leren we, met Gods genade, onze broeders en zusters steeds meer door de ogen van het geloof te zien. Ook leren we met vreugde het goede te erkennen dat de Heilige Geest in ieder van ons bewerkt, diversiteit als een rijkdom te omarmen, de lasten van anderen te dragen en altijd de eenheid te zoeken die van boven komt. Want we delen allemaal één missie van "Eén Heer, één geloof, één doop. Eén God en Vader van allen, die is boven allen en met allen en in allen" (Ef. 4,5-6). Deze spiritualiteit is de alledaagse vorm van missionair leerling-zijn. Het helpt ons een universele visie op de evangelisatieopdracht van de Kerk te herwinnen en de fragmentatie van inspanningen en verdeeldheid zaaiende groeperingen,

zoals die 'van Paulus' en 'van Apollos', onder de volgelingen van de ene Heer, te overwinnen (vgl. 1 Kor. 1,10-12).

Missionaire eenheid moet uiteraard niet worden begrepen als uniformiteit, maar als een samensmelting van de verschillende charisma's naar hetzelfde doel: Christus' liefde zichtbaar maken en iedereen uitnodigen Hem te ontmoeten. Evangelisatie wordt bereikt wanneer lokale gemeenschappen samenwerken en wanneer culturele, spirituele en liturgische verschillen volledig en harmonieus in hetzelfde geloof worden uitgedrukt. Ik moedig daarom alle kerkelijke instellingen aan om het gevoel van kerkelijke missionaire gemeenschap te versterken en creatieve, concrete manieren van onderlinge samenwerking voor en in de missie te ontwikkelen.

In dit verband dank ik de [Pauselijke Missiewerken](#) voor hun dienst aan de missionaire samenwerking, die ik met dankbaarheid heb ervaren tijdens mijn dienstwerk in Peru. Deze missiewerken – het *Missiewerk voor de Geloofsverbreiding*, het *Missiewerk voor de Kinderen*, het *Missiewerk van St. Petrus Apostel* en de *Missionaire Unie* – continueren het voeden en vormen van het missionaire bewustzijn van de gelovigen, jong en oud, en bevorderen een netwerk van gebed en liefdadigheid dat gemeenschappen over de hele wereld verbindt. Het is veelzeggend dat de stichteres van het *Missiewerk voor de Geloofsverbreiding*, de zalige Pauline Marie Jaricot, tweehonderd jaar geleden de Levende Rozenkrans bedacht, die vandaag de dag nog vele gelovigen in gebedsgroepen op afstand samenbrengt om te bidden voor alle geestelijke en missionaire noden. Het is ook belangrijk om eraan te herinneren dat op voorstel van het *Missiewerk van de Geloofsverbreiding* Pius XI in 1926 de viering van Wereldmissiedag instelde. De jaarlijkse donaties die op deze dag worden verzameld, worden verdeeld door dit Missiewerk, namens de paus, ter ondersteuning van de verschillende noden van de kerkelijke missie. De vier Pauselijke Missiewerken, als geheel en elk in zijn eigenheid, blijven een waardevolle rol spelen voor de hele Kerk. Ze zijn een levend teken van kerkelijke eenheid en missionaire gemeenschap. Ik nodig iedereen uit om met hen samen te werken in een geest van dankbaarheid.

3. Missie van liefde. Het verkondigen, leven en delen van Gods trouwe liefde

Als eenheid de voorwaarde van missie is, is liefde de inhoud ervan. De Blijde Boodschap die wij aan de wereld moeten verkondigen is geen abstract ideaal: het is het Evangelie van Gods trouwe liefde, belichaamd in het gezicht en het leven van Jezus Christus.

De missie van de leerlingen en van de hele Kerk is de voortzetting van de missie van Christus in de Heilige Geest: een missie die geboren is uit liefde, in liefde wordt beleefd en tot liefde leidt. De Heer zelf, in zijn grote gebed tot de Vader vóór zijn lijden, nadat hij voor de eenheid van de leerlingen heeft gebeden, besluit: "opdat de liefde waarmee Gij Mij hebt liefgehad, in hen moge zijn en Ik in hen." (Joh. 17,26). Gedreven door de liefde van Christus gingen de apostelen uit om te evangeliseren voor Christus (vgl. 2 Kor. 5,14). Evenzo hebben door de eeuwen heen talloze christenen, martelaren, belijders en missionarissen hun leven gegeven om deze goddelijke liefde aan de wereld bekend te maken. Zo gaat de evangelisatieopdracht van de Kerk, geleid door de Heilige Geest, de Geest van liefde, verder tot het einde der tijden.

Ik wil daarom in het bijzonder de missionarissen *ad gentes* van vandaag bedanken: mensen die, net als de heilige Franciscus Xaverius, hun land, hun families en alle zekerheden hebben achtergelaten om het Evangelie te verkondigen, en Christus en zijn liefde naar plekken hebben gebracht die vaak uitdagend, arm, conflictueus of cultureel vreemd zijn. Ze blijven zichzelf vreugdevol geven ondanks tegenspoed en menselijke beperkingen, omdat ze weten dat Christus zelf, met zijn Evangelie, de grootste rijkdom is die we kunnen delen. Door hun volharding laten ze zien dat Gods liefde sterker is dan welke hindernis dan ook. De wereld heeft deze moedige getuigen van Christus nog altijd nodig, en kerkelijke

gemeenschappen hebben nog steeds nieuwe missionaire roepingen nodig, die ons steeds ter harte moeten gaan en waarvoor we voortdurend tot de Vader moeten bidden. Moge Hij ons het geschenk geven van jongeren en volwassenen die bereid zijn alles achter zich te laten om Christus te volgen op het pad van evangelisatie zelfs tot aan de einden der aarde!

In mijn bewondering voor de mannelijke en vrouwelijke missionarissen richt ik een speciale oproep aan de hele Kerk: laten we ons allen met hen verenigen in de opdracht van evangelisatie door het getuigenis van ons leven in Christus, door gebed en door onze bijdragen aan de missies. Zoals Sint Franciscus van Assisi zei, "liefde wordt niet geliefd". We richten onze blik vandaag speciaal op hem, 800 jaar na zijn thuiskomst in de hemel. Laten we inspiratie vinden in zijn verlangen om in de liefde van de Heer te leven en deze over te dragen aan mensen dichtbij en ver weg, want, zoals hij zei: "Wij moeten de liefde koesteren van Hem die ons zo zeer liefhad" (Sint-Bonaventura van Bagnoregio, *Leggenda Maggiore*, hoofdstuk IX, 1; *Fonti francescane*, 1161). Laten we ons ook inspireren door de ijver van de heilige Thérèse van Lisieux, die zich tot doel had gesteld haar missie voort te zetten, zelfs na haar dood, en verklaarde: "In de hemel zal ik hetzelfde verlangen als op aarde: Jezus liefhebben en Hem geliefd maken" (*Brief 220 aan abbé Bellière*, 24 februari 1897).

Geïnspireerd door deze getuigenissen willen wij ons allen, ieder naar zijn roeping en de gaven die we hebben ontvangen, wijden aan de grote missie van evangelisatie, die altijd een werk van liefde is. Uw gebeden en uw concrete steun, vooral ter gelegenheid van Wereldmissiezondag, zullen een grote hulp zijn om het Evangelie van Gods liefde aan alle mensen te verkondigen, in het bijzonder aan de armsten en meest behoeftigen. Elke gift, hoe klein ook, wordt een belangrijke daad van missionaire saamhorigheid. Daarom hernieuw ik mijn oprechte dank "voor alles wat u doet om mij te helpen missionarissen over de hele wereld te helpen" ([Videoboodschap voor Wereldmissiedag 2025](#)). En om geestelijke gemeenschap te bevorderen, bied ik u, met mijn zegen, dit eenvoudige gebed aan:

*Heilige Vader,
geef dat wij één mogen zijn in Christus,
geworteld in zijn liefde
die verenigt en vernieuwt.
Mogen alle leden van de Kerk
verenigd zijn in de missie,
gehoor gevend aan de Heilige Geest,
moedig in het getuigenis van het Evangelie,
en elke dag
Uw trouwe liefde voor elk schepsel
verkondigen en belichamen.*

*Zegen alle missionarissen,
mannen en vrouwen,
steun hen in hun inspanningen,
bewaar hen in hoop!*

*Maria,
Koningin van de missies,
begeleid ons evangelisatiewerk
naar alle uithoeken van de aarde:
maak ons tot instrumenten van vrede,
en laat de hele wereld
in Christus het verlossende licht erkennen.
Amen.*

Vanuit het Vaticaan, 25 januari 2026, derde zondag door het jaar, feestdag van de bekering van Sint-Paulus

LEO PP. XIV

Vertaling: Missio

Eindredactie: Vincent Goulmy

Copyright: Libreria Editrice Vaticana/SRKK